

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Merényi János pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** az OIT Hivatala Jogi Főosztály által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti perében Fővárosi Bíróság 2.P.23.594/2007/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. és 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a 100 %-os mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédi díja a felperest terheli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A alperes neve az ítéletében a felperes keresetét elutasítva megállapította, hogy a feljegyzett kereseti illetéket és állam által előlegezett költséget az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a peradatok alapján kétséget kizáróan megállapíthatónak látta, hogy az alperes neve a .../2004/4.számú ítélete indokolásában kifejtette, miszerint a felperes által felajánlott további bizonyítást azért mellőzte, mert sem az alperes sürgősségi betegellátásra vonatkozó szabályainak ismerete, sem a felperes részéről bejelentett tanúk vallomása a kellően megindokolt szakértői vélemény ismeretében a kereseti kérelem megítélésén nem változtatna.

Hangsúlyozta továbbá a alperes neve, hogy a Pp.182.§.(3) bekezdése szerinti törvényi feltételei nem állnak fenn a szakvélemény kiegészítésének. A beszerzett orvosszakértői vélemény az orvosi szakkérdésekre egyértelmű választ adott és ezt a szakvéleményt az egyéb peradatok is alátámasztották.

A Fővárosi Bíróság megítélése szerint a alperes neve alperes a perjog szabályai szerint megindokolta, hogy a felperes fellebbezésében előterjesztett indítványokat miért utasítja el és miért tartja sürgősségűnek a szakvélemény kiegészítését. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a Heves Megyei Bíróság hiánytalanul feltárta a kárfelelősség szempontjából releváns tényeket, a bizonyítékokat pedig okszerűen mérlegelte, ezért hagyta helyben az elsőfokú határozatot.

Rámutatott a Fővárosi Bíróság, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetindítás lehetősége nem egyfajta további rendkívüli perorvoslat, nem szolgálhatja a jogerős bírósági döntés felülbírálatát. A jogértelmezési és a mérlegelés körébe tartozó kérdések tekintetében nincs helye jogellenes magatartás megállapításának.

Utalt arra, miszerint a felperes hivatkozott a Pp.182.§.(3) bekezdésére is, valamint arra, hogy a alperes neve másik döntésében kifejezetten az szerepel, hogy a bíróság köteles a peradatok közötti ellentmondást feloldani. Ezzel összefüggésben a Fővárosi Bíróság kiemelte, hogy a Pp.182.§.(3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki.

Hangsúlyozta azt is a Fővárosi Bíróság, hogy minden egyes perben más-más tényállítások, ennél fogva más-más bizonyítékok szerepelnek, tehát az a körülmény, hogy egy másik perben a alperes neve más tényállás mellett előírta, hogy abban az ügyben az elsőfokú bíróság köteles az ellentmondást feloldani, nem bizonyítja, hogy a felperes által sérelmezett ügyben ugyanarra az álláspontra kellett volna hogy helyezkedjen, az ebben a perben rendelkezésre álló bizonyítékok, tanúvallomások és szakvélemények alapján. Éppen azzal indokolta egyebek mellett az alperes döntését a perbeli ügyben, hogy az egyéb peradatok is alátámasztják a szakvéleményt, ezért sürgősségű a bizonyítás kiegészítése, vagyis nem volt ellentmondás, amelynek feloldása felmerülhetett volna.

Osztotta a Fővárosi Bíróság az alperesnek azt az álláspontját, hogy egyáltalán nem bizonyos, hogy a felperes a 10.000,- forint vonatkozásában teljes körűen pernyertes lett volna, akkor sem ha a szakvélemény kiegészítésére netán sor került volna is.

A Fővárosi Bíróság rögzítette, hogy a fentiek szerint jogellenes magatartás az alperes terhére nem állapítható meg és a kár, valamint a kettő közti okozati összefüggést sem bizonyította a felperes a perben.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helytadás iránt.

Kiemelte, hogy az eljárási törvény kötelező szabályként előírja a másodfokú bíróság számára, hogy mik azok az esetek és milyen terjedelmű lehet az azok bizonyítására elrendelt eljárás, amit a másodfokú bíróságnak kell elvégeznie és mi az, amelyet az elsőfokú döntés hatályon kívül helyezésével - új eljárás során - kell pótolni, illetőleg az ellentmondásokat tisztázni.

Úgy az alperesi - korábbi másodfokú - eljárásban, mint a jelen fellebbezésben támadott eljárás során is alapvető lett volna annak tisztázása, hogy a szakértő által előterjesztett szakértői véleményben szereplő CT-vizsgálat elvégzése megtörtént-e avagy nem - felperesi állítás szerint nem - és ennek tisztázására ha a felperes tanúbizonyítást ajánl fel, az miért utasítható el azon az alapon ami iratellenes, azaz hogy az el nem végzett CT-vizsgálatot elvégzettnek tekintik a bíróságon. Ugyancsak téves az is, hogy az el nem végzett CT-vizsgálatra alapítottnan milyen vizsgálati eredményt minősített a szakértő, hiszen az alapügy eldöntése során ez a körülmény lényeges volt.

Amennyiben a polgári eljárásjog előírja, hogy mit milyen módon lehet figyelembe venni, az alperesként szereplő alperes neve nem a törvényi előírásoknak megfelelően járt el, így ez a magatartása jogellenes, tehát a jogszabálysértés fennáll.

Az elsőfokú ítélet indokolásában feltüntetésre került az, hogy a jelen ügyben eljáró elsőfokú bíróság osztotta az alperesnek azt az álláspontját, hogy egyáltalán nem bizonyos, hogy a felperes a 10.000.000,- forint vonatkozásában teljes körűen pernyertes lett volna, hogyha a szakvélemény kiegészítésre került volna.

Ebből a megállapításból az a következtetés is levonható, hogy az elsőfokú bíróság okozati összefüggést lát aközött, hogy számára sem tűnt helyesnek az, hogy a alperes neve ezen bizonyítás-kiegészítéstől a felperest elzárta és nem létező eseményekből vont le téves következtetést.

Az el nem végzett CT-vizsgálat bizonyítására fenntartotta "A" és "B" tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát.

Állításainak alátámasztására csatolta (Pf.I..../2008/2.) "A"-nak "C" ügyészhez címzett azon nyilatkozatát, miszerint a felperes 1997.április 18-tól 1997. április 26-ig feküdt a ... Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum Szemklinikáján, felvételekor CT-vizsgálatra nem került sor, orbita RTG. felvétel viszont készült.

A beteggel kapcsolatos egyéb dokumentumok nem állnak a klinika rendelkezésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Kiemelte, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan új tényt vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a Fővárosi Bíróság megfelelő terjedelmű bizonyítást folytatott le, a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, a jogi következtetése is helyes.

Az ítélet tábla a Pp.249.§-a értelmében - részbizonyítás keretében - beszerezte a Heves Megyei Bíróság P.../2003. számú, valamint a Debreceni Városi Bíróság .../1998. számú pereinek iratanyagát, és ezekkel az adatokkal a Fővárosi Bíróság által megállapított tényállást kiegészítette.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásának érdemével is az ítélet tábla egyetért.

Mindenekelőtt kiemeli az ítélet tábla, hogy jelen esetben a Fővárosi Bíróság vizsgálatának nem az volt az iránya, hogy vajon az alperest kezelő kórház követett-e el az alperes sérelmére károkozó magatartást, hanem az, hogy alapperi bíróságok a felperesnek a kórház ellen benyújtott keresete elbírálása során az anyagi és eljárásjogi szabályoknak megfelelően, úgy jártak-e el, ahogy azt a szakma szabályai megkövetelik.

E körben kiemeli az ítélet tábla, hogy helyes az az első bírói megállapítás, miszerint az eljáró bírósággal szemben indított kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára. Kártérítés alapjául nem szolgálhat, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja (BDT 2006.1496) .

Általában nem lehet kártérítési felelősség alapja a jogszabály által megengedett mérlegelés eredményeként meghozott határozat. Ilyen esetben csak akkor érvényesíthet a fél kártérítési igényt, ha megállapítható, hogy a határozat felróható módon, kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye, illetőleg a jogalkalmazó szerv felelősségét csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozhatja meg (KGD 1992.213., BDT 2008.1817).

Osztja az ítélet tábla a Fővárosi Bíróság ítéletének azon indokolását is, miszerint az alperes a perjog szabályai szerint megindokolta, hogy a felperes fellebbezésében előterjesztett indítványokat miért utasítja el és miért tartja szükségtelennek a szakvélemény kiegészítését. Kiemelte az alperesi másodfokú ítélet, hogy a Heves Megyei Bíróság a

tényállást hiánytalanul feltárta, a kárfelelősség szempontjából releváns tényeket, a bizonyítékokat pedig okszerűen mérlegelte, ezért hagyta helyben a határozatot. Kellő indokát adta annak is, hogy az alperes neve a felperes által felajánlott további bizonyítást miért mellőzte. Önmagában az a tény, hogy a felperes indítványára nem rendeli el a bíróság a szakvélemény kiegészítését, jogellenes magatartásnak nem tekinthető.

Téves az a felperesi álláspont is, hogy a felperes aszámú szakvéleményére ne tehetett volna észrevételt, hiszen ez az észrevétel amely 2004. március 10-én kelt, a Heves Megyei Bíróság P.20.826/2003/12. sorszám alatt az iratok közt megtalálható, ebben kéri a felperes a szakvélemény kiegészítését, továbbá az is téves, hogy a bíróság ne hallgatta volna meg "A" és "B" tanút, hiszen ugyanezen észrevételében maga a felperes hivatkozik annak 1. számú mellékletében, illetőleg idéz a két tanú vallomásából. Részben ezekkel próbálja igazolni a szakvélemény ellentmondásosságát. Ugyanez tűnik ki a Fővárosi Ítéltáblához a felperes által a 7.Pf.21.189/2004/7.szám alatt 2004. november 24. napján benyújtott iratából is ("B" és "A" tanú meghallgatására a ... Városi Bíróság 7.P.26.020/1998/6. sorszámú jegyzőkönyvével dokumentált tárgyaláson került sor).

Az pedig önmagában, hogy a alperes neve 7.Pf.21.189/2004/4.számú ítéletének 3.oldala utolsó bekezdése azt tartalmazza, miszerint „a gyulladásos reakciót sem a felperes elsődleges vizsgálata, sem az alperesi CT-felvétel, de még a megismételt CT-vizsgálat sem igazolt, az csak a műtét során vált ismertté.” az alperesi jogellenes, felróható magatartás tényét nem alapozza meg, hiszen a „debreceni megismételt CT-vizsgálat” nyilvánvaló elírás csupán, ... ban a felperes vonatkozásában nem CT-vizsgálatot, hanem RTG-vizsgálatot végeztek. Ez az elírás azonban önmagában a megállapítás helyességét - az abból levont jogi következtetés okszerűségét - nem érinti.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét annak érdembeni helyessége okán a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes fellebbezési eljárási illeték viseléséről szóló rendelkezés a felperes költségmentessége okán a Pp.78.§.(1) bekezdésén és a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§.(1) bekezdésén, míg a pártfogó ügyvéd díját érintő rendelkezés a Pp.87.§.(2) bekezdésén alapul.

Győr, 2010. évi április hó 22. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró

